

קדישאי לנשיא המדינה: פולני זה פירמה! סירוטה לכספי: יש לי אלרגיה להיות איתך

בלישכה!

אדירם: „אני רוצה להבין. טלוויזיה זה פרס או עונש?”

במונית אחת נסעו הרב **ד"ר מאיר פעלי**, עורך-הדין **אהרון פאפו** ומנכ"ל רשות השידור לשעבר, **יצחק ליב**. לי לבוקר שבתרבות שנעדיך בקריית-חיים. פעיל דיבר, כל הדרך, על ארץ-ישראל היפה. עד שלבסוף ענה לו פאפו: „אינני מבין מדוע ארץ-ישראל של העבר היתה כל-כך יפה. נדמה לי שמושג זה הוא בדמי-יונק בלבד, ומי שמדבר עלי-כך, זהו עניין לגיטימי פסי-כולוגי.”

אלרגיה להיות עם רם כספי בלישכה. כתב הארץ בבית המישפט, **צבי הראל**, פנה לגבריאל בך ואמר לו: „תשים לב אם זה במלרע או במלעיל.”

ח"כ-הליברלים **יצחק זינגר** נראה לאחרונה כשהוא מסתובב במיסדרונות הכנסת, כשתיק חום עביכרס בידו הימנית, וספר על המישפט הבינלאומי בידו השנייה. כשהתבקש להסביר מהי רוח הלמדנות שירדה עליו, סיפר שב-אחד מדיוני הפעילים במפלגה התעורר ויכוח אם ישראל חייבת להוריד את המיבנים בפיתחת רפיח או להשאיר אותם למצרים. אז גילה שאינו זוכר מה כתוב בהסכם המקור

הרעיון, וארליך ועוררו עובו את החדר, או קפצו הליברלים שבועדה על יושבי-הראש שלה, ח"כ **אגודת ישראל שלמה לורנץ**, ולחצו עליו שלא יר-פה מארליך, משום שברגע ש-סגוראשיה-הממשלה מדבר על חומר בכתב, כל נושא שעל סדר-היום נדחה לתאריך בלי-תיידוע. לורנץ שחשש, כנר-אה, מביקורת ציבורית, ושי-נוכר שארליך אמר לצאת ל-אירופה בענייני השוק האיר-פי, מיהר לשלוח לשר תזכור רח, שבה עומד על כך שה-חומר יוגש לוועדה גם בהעד-רו של ארליך מהארץ.

למרות חשיבותו של הכנס שערכה הסתדרות המו-

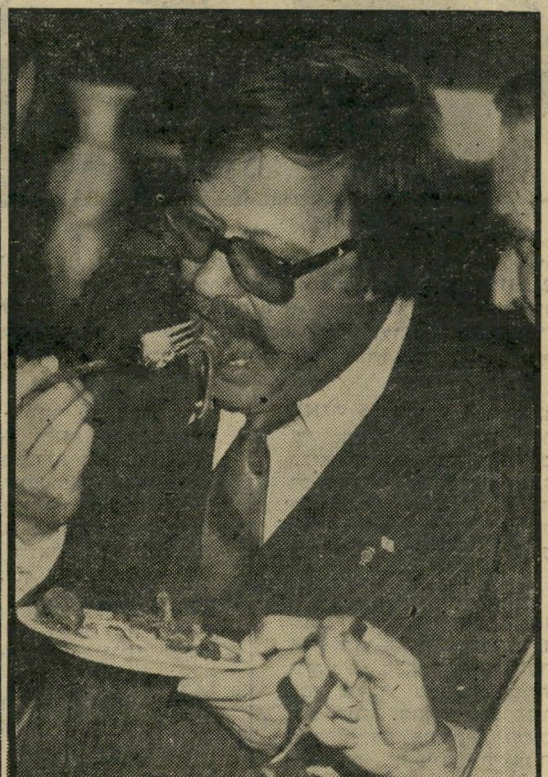
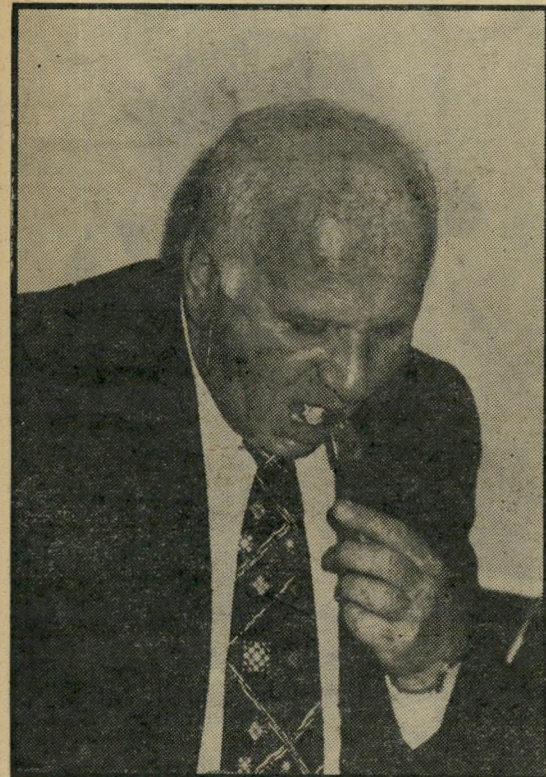
מור עלי הוא כזה, ששכרי ייצא בהפסדם.”

כשנשאל ח"כ המערך **יהודה חשאי** מדוע שאל את ראשי-הממשלה על העמלות ששלמו, כביכול, לשר **יצחק מודעי**, ולא החריש הביא דוגמה אישית: „אני קצינ-ב-צנחנים. כששירתי בתעלה ב-1969 דיווחתי שאני רואה צו-ללנים. אמרו לי שאלה הם כרישים. ב-73' ראינו איזה כרישים אלה היו!”

חשאי נשאל מדוע יש להאמין לדברים שאומר ח"כ. אפשר לסמוך על האינטליגנ-ציה שלו ולתת קצת קרדיט, ענה.

כשבא נשיא-המדינה, **יצחק נבון**, לבית ראשי-הממשלה לערוך ביקור-חולים אצל **מנחם בגין**, ביום רביעי שעבר, הוא נתקל בכניסה לדירה בשר-החוף, **יצחק שמיר**. הם החליפו מילות-ברכה באיטלקית, ונבון שאל את שמיר כיצד התרשם מה-אפיפור, שאיתו נפגש. שמיר תיאר את אישיותו של היושב-כוואתיקן ואו התערב בשיחה עזרו של בגין, **רחיל קרי** **שא**, ואמר לנשיא: „הוא פולני פולני זה פירמה, אפי-לו היום!”

הנשיא היה אורח ב-ערב מקבלי-מילגות מקרון ה-חינוך ישראל-אמריקה, ושגריר

נפתלי יניב

דובר משרד-החקלאות (מימין) לועס בהנאה פרוסת בשר קר, שהוגש לאורחים בקבלת-פנים ערך משרד-החקלאות, הישראלי, למישלחת החקלאות ממצרים. יניב עודד את הנוכחים שיתחילו לאכול, ובין נגיסה לנגיסה הסביר לכל עיתונאי במקום מיהם הנוכחים האלמוניים באולם. אחד מסגני שר-החקלאות, ח"כ מיכאל דקל (משמאל), מילא את צלחתו וישב ליד השולחן,

ואכל אף הוא בתיאבון רב. לעומת זאת הפתיע הסגן השני של שימחה ארליך, ח"כ פסח „פיסי” גרופר, את הנוכחים פעמיים. ראשית הוא שוחח בערבית שוטפת עם האורחים המצריים, ובנייהם השגריר המצרי בישראל, סעד מורתדה. ושנית: גרופר לא טעם מהמאכלים שהוגשו. הוא הסביר למי שחששו לתאבונם שהוא היה בביקור במושב אילניה, ושם אכל כל-כך הרבה בשר-כבש, עד שלא יכול היה לטעום מהמזון.

רי. הוא רץ לספרית הכנסת וצילם עותק של החוזה, אך לא מצא בו התייחסות לעניין ולכן חיפש וצילם את נספחו החוזה, ואחר-כך פרשגיות מישפטיות לחוזה ולבסוף אף קטעי-עיתונים, ותשובה לא מצא. ביאושו פנה לספרי-חוק העוסקים בסוגיה זו. הוא חרש שש שאת התשובה המישפטית לסוגיה, לעניין שלא הובא ב-חשבון בחוזה, הוא לא ימצא עד אפריל הקרוב.

בסיוור-עיתונאים בכלל כפריינה העיר העיתונאי **משה רונן** שהוא כבר ביקר בבתי-סוהר אחרים, אך לא כ-כתב. חבריו לסיור שאלו לפ-רטים ונציב בתי-הסוהר, **מר” רבי ורטהיימר**, התערב: „לא חשוב. אנו בעד שיקום אסירים גם בכלייה-תיקשורת.”

מפקד-הכלא, סגן-גונדר **נתן ינקין**, סיפר שאסירים, המתנהגים כראוי, מקבלים כ-פרס רשות לצפות בטלוויזיה עד סיום השידורים, בעוד של-אחרים מאפשרים רק לראות את התוכניות עד מבט-לחד-ש. שאל העיתונאי **יהונתן**

רים, ושאליו הומנו מחנכים מכל הארץ, באו רק עשרות מעטות לשמוע את הרמטכ”ל, **רפאל איתן**, שאמור היה להרצות על הקרו לביטחון ישראל. מארגני הכנס החליטו להעביר את מקום-הכינוס מ-אולם-האירועים הגדול של בית הסתדרות המורים לחדר-ישיבות קטן בקומה השישית, כדי שהמקום יראה מלא. לבי-סוף, ללא כל קשר לכך, לא הופיע הרמטכ”ל, שהיה עסוק בביקורו של שר-החוף האמ-ריקאי **אלכסנדר הייג**, ושי-לח לכנס קצין בכיר אחר.

בתום ישיבת בית-ה-מישפט, שדן בעניינו של שר-הרווחה-הקליטה, היו צריכים עורכי-הדין של אברה-צירא ו-מנכ”ל משרד-הדתות לשעבר, **משה גבאי**, להיכנס ללישכת השופטת, עורכי-הדין **רם כספי** ו**אברהם מזור** ביק-שו ותאם איתה את המועד של המשך עדותו של השר, שיצא למחרת למצרים. השר פטת **ויקטוריה אוסטרוב** **סקרייבה** כבר יצאה מהאולם, ופרקליטת-המחוז שרה סירו-טה אמרה בקול רם: „יש לי

ליושבראש ועדה-ישור ביס-החקלאים בפיתחת-רפיח. **יצחק רגב**, יש הסבר על מה שמתרחש בימית. יש שם 14 ועדים, של נשים, גברים, בעלי מיספר נעלים 42, וכיו-צא בזה. כשהם הצליחו סוף-סוף להתאחד, הם אמרו לממ-שלה: תראו כמה קיבלו ה-מושביניקים! אז כולם הבינו שאנו צריכים לקבל, ואותם שכחו.”

על סוג הבקשות ש-מעלים אנשי העיר סיפר רגב: „יש בימית מוכר-מלאוה, שי-אני במקרה לא אוהב אותו. הוא אומר שיש לו פטנט על המלאוה ושהוא לא יכול להי-עביר אותו משם.”

כשהופיע שר-החקלאות, **שימחה ארליך**, בישיבת ועדת-הכספים של הכנסת, שי-דנה בגובה הפיצויים שנפסקו למפוני-הפיתחה, הוא זרק לי-חלל החדר מיספרים שונים, שאיש לא הבין את משמעותם. שלב זה, כשהבחין ששומעיו משתעממים, הוא הציע שהוא יגיש לוועדה את כל החומר בכתב. חבריה-הוועדה קיבלו את

ארצות-הברית **סם לואיס** הר-דה לנשיא על שכיבד בנוכחו-תו את הטכס, למרות שלא קיבל מילגה מהקרן. לואיס לא ידע שבי-1963 אכן קיבל נבון מילגה, ועמד לצאת לסמינר-יון על יחסים בינלאומיים, ב-הנחיית הפרופסור **הנרי קי-סינגר**. לפני יציאתו הבטיח לו **דויד בן-גוריון**, שנבון שימש כמזכירו האישי, שהוא לא יתפטר מתפקידו כראש-ממשלה כל עוד שוהה נבון בחו”ל. ערב יציאת נבון ללימודים התפטר בן-גוריון ואמר למזכירו: „קיימתי את הבטחתי. לא התפטרתי כשי-היית בארצות-הברית.” רעיית הנשיא, אופירה קיבלה מילגה מהקרן ב-1969 ויצאה להשלים את לימודיה לתואר השני ב-פסיכולוגיה.

כשקיבל נבון בביתו מתנדבים מצטיינים של המיש-מר האזרחי, הוא סיפר להם שכאשר מונה לתפקידו נאלץ לוותר על התורנות השבועית שלו במישמר: „לי זה חסר באופן אישי, אך הסבירו לי שאם אצא היום לשמירה, מיספר השומרים שיצטרך ל-